

שחי בספרד לפני הגירוש והמשיך לפעול באלג'יריה לאחריו.⁴ חזן כותב כי שירים אלו מלמדים כי הולדת הסוגה הייתה בספרד סמוך לגירוש או קודם לכן. ואומנם נראה כי שיר העוגה שלפנינו מעיד על קדמות הסוגה.

השיר דומה לשירי העגולה, אך מבנהו מורכב יותר. הרעיון הבסיסי שבתבניתו הוא סידור של השיר בצורה היוצרת הצטלבויות תכופות בין השורות, ובכל נקודת מפגש ישנן שתי אותיות המשותפות לשתי השורות. הן נכתבות פעם אחת, אך יש לקוראן פעמיים (וראה בתצלום, עמ' 190).

כאמור, השיר כולו בנוי בשלושה חלקים – שיר פתיחה בן ארבעה בתים ("אודה לך האל בעוגת שירה"), השיר המרכזי המחזיק 32 בתים, ובקשה שקולה בת שבעה בתים לסיום ("אדון עולם אשר לו המלוכה").

השירים שקולים וחרוזים בחריזה מברחת, וכמקובל בשירה הספרדית הקלאסית הדלת הראשונה בשיר חוזרת בחריזת הסוגרים. בבקשה השקולה אף הדלתות חוזרות בחריזת הסוגרים. האקרוסטיכון המתקבל בשיר המרכזי הוא "יחיאל הקטן ברבי אשר בן אשר חזק אמן סלה תם".

שיר הפתיחה מסודר בעיגול גדול סביב הכוכב, והשיר המרכזי נכתב בתוך המעגל. 20 הבתים הראשונים שלו בנויים בשמונה קווים אלכסוניים היוצרים כוכב מתומן שקורקודיו נושקים למעגל, ו-12 הבתים הנותרים כתובים בקווים מעוגלים המסתלסלים בקצות המעגל ומצטלבים עם צלעות הכוכב. בכל בית ישנם (דרך כלל) שלושה צמדי אותיות המהווים "צומת", והם נקראים פעמיים בשיר. מלבד ההצטלבויות, קורקודי צלעות הכוכב מסתיימים בצמד אותיות שיש לקוראו פעמיים. כך למשל, במילים "בְּנִיב פִּיּו יוֹשְׁבָה" שבבית השלישי האותיות יו נכתבו פעם אחת (בצבע שונה ובנטייה) אך הן עולות לכאן ולכאן – יש לקוראן בסוף הצלע האחת ושוב בפתיחת הצלע השנית (וראה בתצלום).

הבקשה השקולה נכתבה בחלל הפנימי של הכוכב. השיר כולו מובא כאן בניקוד ובביאור על פי כתבי היד שהגיעו לידינו.⁵ בביאור השתדלתי להביא מקורות אף ללשונות שגורים ורגילים בשירה, שכן לטעמי לא פעם מתעשרת הבנת השיר כשאנו רואים במפורש את המקורות שמהם נטל הפייטן את לשונותיו. בסיום מובא שנית נוסח השיר המרכזי, ללא ניקוד ובסימון האותיות הנקראות פעמיים.

4. א' חזן, "שירי 'עגולה' למשורר אברהם בן זמרה ממגורשי ספרד", דעת לשון ב (2016), עמ' 121–130.

5. השיר נעתק בכתבי היד הללו: אוקספורד 1162 דף 142–143 (סימנו א; נעתק השיר המרכזי בלבד); מינכן 392 (כרך 3 מובא שיר העוגה בתבניתו, וכרך 5 הועתק בכתב רהוט, כנראה במאוחר, השיר המרכזי. ההעתקה כרך 5 מסומנת מ1); אמשטרדם, עץ חיים 47 c דף קכב–קכד (סימנו ע). על חילופי נוסח הערת בביאור. הוא נדפס אצל י' עקריש, אגרת אוגרת עקרי האמונה: קובץ ויכוחים, קושטא ש"ל (בסוף החיבור); דוד, יחיאל בן הרא"ש, עמ' 53–55. נוסח היסוד לטקסט כאן הוא ההעתקה בתבנית העוגה בכ"י מינכן 392, דף 3.

א. שיר הקרמה

משקלו: השלם --- / --- / --- // --- / --- / ---

אוֹדָה לָךְ הָאֵל בְּעוֹגַת שִׁירָה. וְאִזְמְרָה שְׁמֶךָ בְּשִׁיר אַחֲבִירָה.
אֶכּוֹן לְחִלּוֹת אֶת פְּנֵי עוֹזֶךָ בְּרוֹן. וּבִסּוּד קְדוּשִׁים הוֹדֶךָ אֶפְאִירָה.
תִּמְחָה זְדוֹנוֹתַי וְחַטָּאתַי בְּמִי. עֲבִי תִהְלֹתַי בְּעַת אֲמִטִּירָה.
אֶכְלוּ מִיָּדְעֵי מְעוֹגַת שִׁיר אֲשֶׁר. הוֹשֵׁר כְּשִׁיר לִוִי בְּרוּכָן בִּירָה.

ב. השיר המרכזי

משקלו: המרובה --- / --- / ---

יְהַלֵּל פִּי אֲשֶׁר אֵין לוֹ גּוֹיָה. וְהוּא אֵל חַי וְהוּא יְהִיָּה וְהִיָּה.
חֲסִדָיו עֲצָמוּ מֵאֵין סְפוּרוֹת. אֱלֹהוֹתוֹ לְעֵינַי כָּל גְּלוּיָה.
יְמִינֹו טַפְחָה שַׁחַק וְאַרְץ. בְּנִיב פִּיּוֹ יוֹשְׁבָה תוֹף יָם שְׁרוּיָה
אֱלֹהוֹת לוֹ לְבַד תְּכוֹן וְאַמְנָם. לְאֵל בְּלֹתוֹ גְּבוּרָה אֵין מְצוּיָה

1. בעוגת שירה: בכ" ע הנוסח הוא "בעוגת שיר ורון", וכנראה תוקן כדי להתאים למשקל הקבוע בשיר, אך נראה שאין בכך צורך שכן הדלת הראשונה נשקלת כסוגרים וחורות איתם. אזמרה שמך: על פי "אזמרה שמך עליון" (תה' ט 3). אחבירה: על פי "אחבירה עליכם במלים" (איוב טז 4; זו היקרות יחידה של בניין הפעיל בשורש זה במקרא). 2. ברון: בכ" ע: ברום. ובסוד קדושים: על פי "אל נערץ בסוד קדשים רבה" (תה' פט 8). אפאירה: במקרא אין שימוש בבניין הפעיל בשורש זה, אך הוא רגיל בפייטנות ובשירה הספרדית. 3. תמחה... אמטירה: לדימוי דברי המשורר למטר ראה למשל דברים לב 2: "יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתי", ונראה שרומז גם ללשון הפסוק "מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך" (יש' מד 22). כן רומז הבית למעשה חוני המעגל, שעג עוגה עד שירדו הגשמים ונמחית אבן הטועים; ראה משנת תענית ג, ח (וראה בהמשך בשורה 3 בשיר הסיכום). 4. מעוגת שיר: בכ" ע: "מעוג שירי", והוא על פי "ותאמר חי ה' אלהיך אם יש לי מעוג" (מל"א יז 12). זו ההיקרות היחידה של הערך מעוגה במאגרי המילון ההיסטורי. בירה: המקדש (ראה דה"א כט 1).

1 יהלל פי: על פי "ושפתי רננות יהלל פי" (תה' סג 6). אשר: בכ" א, ע: לאל. אל חי: על פי "לבי ובשרי ירננו אל אל חי" (תה' פד 3). 2. חסדיו... ספורות: על פי "רבות עשית אתה ה' אלהי [...] עצמו מספר" (תה' מ 6). 3. ימינו טפחה שחק: על פי "אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים" (יש' מח 13). שחק וארץ: בכ" א: "ארץ ושחק". וארץ בניב פי: על פי "ברבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם" (תה' לג 6). תוך ים: ראה תהלים קלו 6. 4. אלהות... מצויה: על פי "אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך" (דב' ג 24). לאל: בכ" ע: לאך. גבורה: נראה שבשגגה לא סימן המעתיק את הווי"ו כראויה להיקרא פעמיים.

- 5 לִפְנֵי כָרְעוּ צְבָאוֹת מְרוֹמִים. וְתַחְתִּיּוֹת וְכָל דְרֵי נְשִׂיָה.
הֲכִי כֻלָּם לְמַצָּוֹת עֲשׂוּיִים. וְתִבֵּל לְעֲשׂוֹת חֲפָצוֹ עֲשׂוּיָה.
קְדוּשָׁתוֹ בְּפִי אוֹפֵן וְשִׁנְאָן. וַיִּיחַדְרוּ בְּסוֹד תְּרִשִׁישׁ וְחִיָּה.
טְכֹסֵי הוֹד שָׁמוּ יוֹדוֹ וְזָכְרוּ. וּבְרָכּוֹ כּוֹכְבֵי שַׁחַק עֲלֶיהָ.
נְתִיבוֹ מְרָאוֹת עֵינַי מְכַסֶּה. וְהִנֵּפֶשׁ לְבַד לָהּ בּוֹ רְאִיָּה.
10 בְּחֶסֶד וְאַמֶּת יִדִין לְאַמִּים. וְחִלְלִיָּה לְאֵל עֲשׂוֹת רְמִיָּה
רְכוּבוֹ רוּם וּמוֹשְׁבוֹ גְבוּהִים. וְעַל הַכֹּל אִמֶּת יָדוֹ נְטוּיָה
בְּרוּאֵיוֹ הוּא כְּרוֹב רַחֲמָיו מְנַהֵל. וְאַהֲבָתוֹ זְכוּרָה לֹא נְשׂוּיָה.
יְשׁוּעָתוֹ בְּשׁוּעָתִי אֵיחָל. בְּלֵב דְרוֹה וְהִנֵּפֶשׁ שְׁחוּיָה.
אֲבַקֵּשׁ מִסְּלִיחָתוֹ וְאוֹלִי. בְּסוֹת יִשְׁעוֹ תְּהִי חֲטָאת כְּסוּיָה.
15 שָׁמוּ אֶקְרָא וְגַם אַחֲסֶה בְּצִלוֹ. וּמִשׁוֹסָה תְּהִי נַפְשִׁי פְּדוּיָה.

5. כרעו: בכ"א: א: נכנעו, ופוגם במעשה העוגה. דרי נשיה: תושבי הארץ. נשיה: כינוי מקובל לארץ, בעקבות הפסוק "היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה" (תה' פח 13). 6. הכי: שהרי, שכן. כלם: בכ"י מ' 1: הכל. ותבל: בכ"י א: וארץ, ופוגם במעשה העוגה. 7. שנאן: כינוי למלאכים, על פי "רכב אלהים רבתים אלפי שנאן" (תה' סח 18). תרשיש: כינוי למלאכים, על פי "מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש" (יח' א 16). חיה: ראה שם, פסוק 5 ואילך. 8. טכוסים הוד: המלאכים. ראה למשל בלשון ר' משולם בירבי קלונימוס ברהיט ליום הכיפורים: "טכוסים טוהר חדשים בקרים אומרים קדוש". וברכו: בכ"י מ' 1: יברכו. עליה: כינוי לשמים, על פי "המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו" (תה' קד 3). 9. נתיבו... מכסה: ללשון ראה בפסוק "נתיב לא ידעו עיט וכו'" (איוב כח 7). 10. בחסד... לאמים: על פי "והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים" (תה' ט 9). וחלילה... רמיה: על פי "לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה" (תה' קא 7). עשות: בכ"י א, ע: לעשות. 11. רכובו רוּם: על פי "רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים" (דב' לג 26). גבוהים: כינוי לשמים; ראה למשל "כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם" (יש' נה 9), ועוד. אמת: אכן. ידו נטויה: ראה למשל "ועוד ידו נטויה" (יש' ה 25). במקרא המשמעות היא שידו ערוכה להכאה, ואילו כאן הכוונה היא לשלטונו הפרוש על כול. 12. ברואיו... מנהל: על פי "כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם" (יש' מט 10). כרוב: בכ"י ע: ברוב, ופוגם במעשה העוגה. ואהבתו זכורה: על פי "זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך" (יר' ב 2). נשויה: שכוהה. שורה 12 חסרה בכ"י א. 13. ישועתו בשועתי איחל: ראה "ואת שועתם ישמע וישועים" (תה' קמה 19). בלב דוה: על פי "על זה היה דוה לבנו" (איכה ה 17). והנפש שחויה: על פי "כי שחה לעפר נפשנו" (תה' מד 26). בכ"י ע: "ונפש השחיה", אך נוסח זה פוגם במעשה העוגה. 14. מסליחתו: בכ"י א: "את סליחתו". ונראה שנקט "מסליחתו" בשל אילויץ העוגה ועל דרך הפסוק "כי עמך הסליחה למען תנרא" (תה' קל 4), כלומר אבקש שיעניק לי מסליחתו. בסות ישעו: בבגדי ישעו; ראה ישעיהו סא 10. חטאת כסויה: החטא יכופר, על פי "נשאת עון עמך כפית כל חטאתם סלה" (תה' פה 3). 15. אחסה בצלו: ראה תהלים לו 8. ומשוסה: מאויב, ראה שופטים ב 16. נפשי: בכ"י מ' 1: נפשו.

רצונו אדרשה בלבד בדרשי. וחמלתו היותה לי למחיה.
 בחסדו את כלימותי יעביר. ואף נפשי תהי אצלו רצויה.
 נתיבתי ברחמי הוא יישר. ויחמול על נכה רוח וחייה.
 אמונתו לעין גוים יגלה. ותראה רוממותה בת שבויה.
 ששוניה כפי שכרה וצירה. ישולם לה ותרגן אום דחוייה. 20
 רנניה כמקדם תחדש. בעיר צדק וקדש הבנויה.
 חגור חמות לבש בגדי נקמות. וצר שמה שממה שים שאיה.
 זכור עניה ראה קימה ושבתה. ובוששתה כל ימי שבתה בשביה.
 קשוב ורצה תפלתה ושועה. והעלה נא למחלתה רטיה.
 אלילים תחלוף פליל ותכרית. והצמיחה ישועה לעניה. 25

16. אדרשה: בכ"י א: אשאלה. בלבד בדרשי: בכתב היד נכתבו כנראה בשגגה האותיות דר כראויות להיכפל במקום בד. בכ"י מ: "בלב בדרשי". למחיה: על פי "כי למחיה שלחני אלהים לפניכם" (בר' 5). 17. את כלימותי יעביר: בכ"י ע: "המתים האל יחיה". יעביר: מדוחק המשקל נוקד כבניין פיעל; וראה מלכים א ו 21. בכ"י א: יהעביר, לתיקון המשקל. ואף: בכ"י ע: ואם. אצלו רצויה: נראה שבשגגה לא סימן המעתיק את הווי"ו שבמילה אצלו; וראה לעיל בשורה 4. 18. נתיבתי... יישר: ראה ישעיהו 13; משלי ג 6. נכה רוח: על פי "אל עני ונכה רוח וחרד על דברי" (יש' 20). 19. אמונתו: הבטחתו, נאמנותו לישראל. לעין גוים: על פי "ונודעתי לעיני גוים רבים" (יח' לח 23). רוממותה בת: בכ"י מ: "רוממות הבת". בת שבויה: ישראל, על פי "שביה בת ציון" (יש' נב 2). 20. ששוניה... לה: על דרך "שמחנו כימות עניתנו" (תה' צ 15). כפי: בכ"י ע: תמור, אך נוסח זה פוגם בעוגה. צירה: כאבה. ותרגן: נוקד כבניין הפעיל על פי המשקל; וראה תהלים לב 11; איוב כט 13. בכ"י א: ותרון. בכ"י ע: ותכון. בכ"י מ: (כנראה): ותרגין. אום דחוייה: על פי "דחה דחיתני לנפל וה' עזרני" (תה' קיח 13). 21. כמקדם תחדש: על פי "חדש ימינו כקדם" (איכה ה 21). בעיר צדק: על פי "אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה" (יש' א 26). וקדש: על פי ישעיהו נב 1. הבנויה: על פי תהלים קכב 3. 22. חגור חמות: על פי "שארית חמת תחגר" (תה' עו 11). לבש: בכ"י א: לכוש. בגדי נקמות: על פי "וילבש בגדי נקם תלבשת" (יש' נט 17). וצר... שאיה: ואת האויב הנמצא שם – שים לשממה ולשאייה; ראה בפסוק "נשאר בעיר שמה ושאייה יפת שער" (יש' כד 12). וצר שמה: בכ"י ע: וזולתה, אך פוגם בעוגה. שממה שים: ראה למשל ירמיהו ו 8. 23. זכור עניה: על פי "זכר עני ומרודי" (איכה ג 19). קימה ושבתה: על פי "שכתם וקימתם הביטה אני מנגינתם" (איכה ג 63), ושם מיוחס לאויבים. קימה: בכ"י א: קומה. ובוששתה: בכ"י ע: ובשת. 24. ושועה: בכ"י מ: 1; ושועתה. למחלתה: בכ"י א: למכתה. רטיה: ראה למשל משנת עירובין י, יג. 25. אלילים תחלוף כליל: על פי "והאלילים כליל יחלף" (יש' ב 18). ובכ"י א נוסח הצלעית: "אליה עם בנו ישי שלח נא" – נוסח המתאים למשקל ולעוגה, וסביר שתוקן כצנזורה עצמית. והצמיחה ישועה: על פי לשון ברכת מחיה המתים בתפילת העמידה: "ממית ומחיה ומצמיח ישועה". בכ"י א: והצמיח, אך פוגם בעוגה. בכ"י ע: "והצמח הישועה". לעניה: לישראל, על פי ישעיהו נד 11.

מַחַה פְּשֵׁעָה שְׁלַח צִירָה לְעִירָה. וְרַפְּאוֹת צוֹ לְמַכַּה הַטְּרִיָּה.
 נִצְוֹר עֲשׂוֹק וּמִלֵּט מִמְצוֹקָיו. וְצַנְהָ תִהְיֶה לוֹ צוֹר וְשָׂרִיָּה.
 סִלַּח יְהִי כָּל עֲוֹנוֹתָיו וִירְאֵהוּ. כְּבוֹא גּוֹאֵל לְהַנִּיחַ צְבִיָּה.
 לְשׁוֹעָתוֹ תִּהְיֶה אֲזַנְךָ פְּקוּחָה. וְקָרֵב נָא יְשׁוּעַת בֵּת בְּזוּיָּה.
 30 הֲלֹא מִשְׁפֵּט גְּאֻלְתָּה לָּךְ הוּא. דְּרוֹשׁ דְּמָה הֲכִי לָךְ הִיא קְנוּיָּה.
 תְּלוּנְתָהּ וְיִלְלָתָהּ לָךְ יְהִי. בְּלֵב נִשְׁכָּר רְאֵה הַצּוֹר וּבְכִיָּה.
 מִתִּיךְ תּוֹף נֹוֹה קִדְשֶׁךָ יִשׁוּבוּן. וְנֹאמֵר שָׁם לְפָנָיו הִלְלוּיָּהּ.

ג. שיר סיכום

משקלו: המרובה / --- / --- / ---

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר לוֹ הַמְּלוּכָה. וְרַם עַל כָּל תְּהִלָּה גַם בְּרַכָּה.
 גְּדוּלְתֶךָ עַדִּי אֵין קֵץ מְשׁוּכָה. וּמִמְשַׁלְתֶךָ לְעַד עוֹלָם נְסוּכָה.
 תִּהְיֶי בְּרִכְתֶךָ תְּמִיד עֲרוּכָה. לְעַג עוּגָה וְשִׁיר הַעֲמִיד בְּתוֹכָהּ.

26. שלח צירה לעירה: שלח שליח שיבשר טוב לעיר. ללשון ראה למשל עובדיה 1. צו: בכ"י א, ע: בו. למכה הטריה: על פי איכה א 6. 27. וצנה... ושריה: היה לו למגן. ושריה: על פי איוב מא 18. 28. יה: בכ"י ע: נא. נראה שבשגגה לא סומנה המילה כל בכתב היד כראוייה להיקרא פעמיים. כל עונותיו: בכ"י מ: לעונותיו. ויראה... צביה: בכ"י א: "ויזכה לעת יבוא משיחו ואליה", נוסח המתאים לחריזה, למשקל ולעוגה. וראה לעיל בשורה 25 גרסה חלופית המזכירה גם היא את אליה. ואולי תוקן כדי להתאים למועד שרגילים להזכיר בו את אליהו הנביא, כמוצאי שבת. כבוא גואל: על פי "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב" (יש' נט 20). להניח צביה: להביא מנוחה לישראל. ראה שיר השירים ד 5. 29. לשועתו... פקוחה: על פי "הטטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה" (דנ' ט 18). וללשון פקוחה אצל אוזן ראה ישעיהו מב 20. בת בזויה: ישראל בגלותם, וראה בפסוק "והוא עם בזוה ושוי" (יש' מב 22). 30. משפט גאלתה לך: על פי "כי לך משפט הגאלה לקנות" (יר' לב 7). דרוש דמה: על פי "כי דרש רמים אותם זכר" (תה' ט 13). לך היא קנויה: ראה בפסוק "והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו" (יש' יא 11). 31. בלב נשכר: על פי "לב נשכר ונרכה אלהים לא תבוה" (תה' נא 19). ובכיה: המילה מצטרפת לראשית הבית: תלונתה ויללתה ובכיה וכו'. בכ"י ע נוסח הצלעית: "ראה עניה ודמעתי ובכיה". 32. מתיך: בני עמך. נוה קדשך: על פי שמות טו 13. בכ"י א: "נוה שאנך", על פי ישעיהו לג 20. ישובון: בכ"י מ: תשכון. ונאמר... הללויה: על פי לשון ההגדה בליל הסדר; ראה משנת פסחים י, ח.

1 אשר לו המלוכה: על פי "כי לה' המלוכה ומשל בגוים" (תה' כב 29). ורם... ברכה: על פי "ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה" (נחמ' ט 5). 2. וממשלתך לעד עולם: ראה בפסוק "מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור" (תה' קמ"ג 13). נסוכה: פרוסה, על פי "ההמסכה הנסוכה על כל הגוים" (יש' כה 7; וראה תרגום יונתן שם). 3. לעג... בתוכה: על פי משנת תענית ג, ח: "עג עוגה ועמד בתוכה ואמר לפניו רבונו של עולם וכו'".

5 והצילו בחסדך ממבוכה. ומחרב ומקשת דרוכה.
 ושמש אויבי תן צור דעוכה. ולי עבדו ישועתו סמוכה.
 ותשלח נא למחלותיו ארוכה. וזכהו לבגין עיר הפוכה.
 והעלהו לציון הברוכה. אדון עולם אשר לו המלוכה.

Bayerische Staatsbibliothek München, Cod.hebr. 392, fol. 3r

4. והצילו בחסדך: ראה למשל "כי טוב חסדך הצילני" (תה' קט 21). ומחרב ומקשת דרוכה: על פי "כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה" (יש' כא 15). 5. ושמש... דעוכה: ראה למשל "גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו" (איוב יח 5). ישועתו סמוכה: ראה בפסוק "השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני" (תה' נא 4). וראה גם ישעיהו נט 16. 6. עיר הפוכה: ירושלים, על פי "ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע" (איכה ד 6). וראה גם ישעיהו א 7. 7. לציון הברוכה: ראה "כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם" (תה' קלג 3).

צמדי האותיות שבצלעות המצטלכות סומנו באות מודגשת, ולכל צמד צמדים הוסף מספר זהה כדי להקל את איתור האותיות המצטלכות. האותיות הנכפלות בקצות הצלעות סומנו בקו תחתון. בחלק השני של השיר, משורה 21 ואילך, הסימון בקו תחתון הוא של צמד האותיות שבקצה כל טבעת בקווים המסתלסלים.

- 1 יהלל פי אשר אין לו גויה.² והוא אל חי והוא יהיה והיה.³
 4 חסדיו עצמו מאין ספורות.⁵ אלהותו לעיני כל גלויה.⁶
 7 ימינו טפחה שחק וארץ. בניב פיו יושבה תוך ים שרויה
 8 אלהות לו לבד תכון ואמנם.⁹ לאל בלתו גבורה אין מצויה
 10 לפניו כרעו צבאות מרומים.¹² ותחתיות וכל דרי נשיה.¹³
 5 הכי כלם למצותו עשויים.¹⁴ ותבל לעשות חפצו עשויה.¹⁵
 קדושתו כפי¹⁶ אופן ושנאן.¹⁷ וייחודו בסוד תרשיש וחיה.¹⁸
 טכוסי הוד שמו יודו וזכרו.¹⁸ יברכו כוכבי שחק עליה.
 נתיבו מראות עין מכוסה.²⁰ והנפש לבד לה בו ראה.
 10 בחסד ואמת ידין לאמים.⁹ וחלילה לאל עשות רמיה
 רכובו רום ומושבו גבוהים.²³ ועל הכל אמת ידו נטויה
 24 ברואי הוא כרוב רחמיו מנהל.¹¹ ואהבתו זכורה לא נשויה.¹⁵
 ישועתו בשועתי איחל.²⁶ בלב דוה והנפש שחויה.
 17 אבקש מסליחתו ואולי.²⁸ בסות ישעו תהי חטאת כסויה.¹⁷
 15 שמו אקרא וגם אחסה בצלו.²⁰ ומשוסה תהי נפשי פדויה.
 29 רצונו אדרשה בלבד בדרשי.²⁹ וחמלתו היותה לי למחיה.³⁰
 בחסדו את כלימותי יעביר.²¹ ואף נפשי תהי אצלו רצויה.¹⁰
 נתיבתי ברחמיו הוא יישר.²⁴ ויחמול על נכה רוח וחיה.³¹
 אמונתו לעין גוים יגלה.³² ותראה רוממותה בת שבויה.²⁵
 20 ששוניה כפי¹⁶ שברה וצירה.²⁸ ישולם לה ותרנן אום דחויה.¹
 רנניה כמקדם תחדש.³³ בעיר צדק וקדש הבנויה.
 חגור חמות לבש בגדי נקמות.¹⁸ וצר שמה שממה שים שאיה.
 זכור עניה ראה קימה ושבתה.¹⁹ ובושתה כל ימי שבתה בשביה.
 קשוב ורצה תפלתה ושועה.²⁹ והעלה נא למחלתה רטיה.
 25 אלילים תחלוף כליל ותכרית.⁷ והצמיחה ישועה לעניה.³⁰
 מחה פשעה שלח צירה לעירה.⁸ ורפאות צו למכה הטריה.
 נצור עשוק ומלט ממצוקיו.²² וצנה תהיה לו צור ושריה.³¹
 סלח יה כל עונותיו ויראה.²³ בכוא גואל להניח צביה.
 לשועתו תהי אנך פקוחה.³² וקרב נא ישועת בת בזויה.
 30 הלא משפט גאולתה לך הוא.¹³ דרוש דמה הכי לך היא קנויה.
 תלונתה ויללתה לך יה.¹⁴ בלב נשבר ראה הצור ובכיה.
 מתיך תוך נוה קדשך ישובן.²⁷ ונאמר שם לפניו הללויה.²⁶